

Esmâ Şafak

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.03.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

...İç Muhasebe..

yine sana yolum düştü cancazım
çıplak vadilerde yalın ayak dolaştığım
suçlandığımda saklandım en kuytu köşelere
haklı ya da haksız
ne fark eder ki?
cezam kesilmiş bir kere.

Esmâ Şafak

Ağlama ocuk

Biliyorum hırçın ocuk
Bana dargınsın.
Yüreğin kırılmış
Gözlerin yasta.

Gidişim kurtuluşum dersin,
Bilmezsin dışarda esen deli fırtınayı
Hırçın bir rüzgarda savrulurcasına
Ağlama ocuk
Ne olur ağlama...

Esmasafak

Ağlıyordun

Bu bahar seni gördüm
Düşen bir sarı yaprakta
Ağlıyordun

Yalnız ve kimsesiz
Aynı zamanda çaresiz

Sırılsıklam kıvranıyor
Sığınacak bir yer
Bir kapı arıyordun

Gözlerinde buruk bir sevinç
Uzaklarda acı mutluluk
Yüreğın sevgiden yoksun
Ağlıyordun

Esmâ Şafak

Ah Bir Bilsen

Biri var bugün bende yeniden
Bakışları sen ; yüzü sen ; sesi sen
Ama sen ah bir bilsen
Sen artık o sen degilsen.

Esmâ Şafak

Anlatır

firari bakışlarının ardında
görünen kimdir yanında
hangi günler güller koynunda
kelimeler uyanır bakışlarında
konuşur sessizce
anlatır seni bana ? ? ?

Esmâ Şafak

Arkama Düşen Gölge Benim

arkama düşen gölge benim
ne zaman ardıma dönsem
kaçarsın köşe bucak benden
bir türlü yüz yüze gelemeyiz seninle
arkama düşen gölge benim

ben ne zaman kırdım seni
kendimi bildim bileli
sen hep arkamda durdun
korudun,kolladın beni
başımı çeviripte
görmek istediğimde ise seni
sen de hep başını çevirdin benden
ben anlamadım; neden
bir türlü yüzüne bakamıyor
bir türlü sana ulaşamıyorum
arkama düşen gölge benim

Esmâ Şafak

Bahar Gözlüm

Unut dediler seni bana,
Unutamam bahar gözlüm.
Sende bulmuşken kendimi,
Bırakamam ben bahar gözlüm.

Eller ne derse desin,
Bilirim ben de değilsin.
Aıştım ben,yokluğunla
Avunurum bahar gözlüm.

Bu muhtelif yollarda,
Kolay değildir yol almak.
Bir ömür cenneti solusun nefesin.
Sevinirim ben bahar gözlüm.

Yalan da olsan yanışta,
Ne fark eder bu zamanda.
Bu can yongasını bulmuşta,
Yanarım ben bahar gözlüm.
.....yanarım.....

Esmā şafak

Başlangıçlar ve Bitişler

gelecek kaygım var;
hem de geçmişe saygım
ayna'da bir görüntü var
O ne BEN 'im; ne de KENDİ'm
döngüler var hayatın girdabında
başlangıçlar ve bitişler
her daim yol ayrımında.

Esmâ Şafak

Ben Olsam

gözlerinde şimşek şimşek açan
gonca gülün sahibi ben olsam
her gecenin gündüzünde yanında olan
sırma saçlı yarın yine ben olsam

ben olsam senin olan
sana sınıksıkı sarılan
her mekanda ve her zamanda
sana eş olan yine ben olsam.

Esmâ Şafak

Benim Dünyam

yazamadım kaç zamandır
sırdaş bildiğim kalem kağıt bile
tercümanım olmadı

duygusuz kaldım konuşamadım
yutkundum
kelimeler boğazımda düğümlendi
ben haykırdım sessizce
kimseler beni duymadı
sonra ağladım çoğu zaman
yüzüme bakan olmadı

düşünmek isterdim
düşlemekten ziyade
korkmasaydım gerçeklerden
ve cesurca ayak diretip
kaçmasaydım eğer

kimseler dokunmazdı ya hayallerime
onlar benimdi sadece
başrolde yine ben vardım
senarist de bendim, yönetmen de
kötü adam da bendim baş kahraman da
kimseler dokunamazdı ya hayallerime

başlamadan yarım kalanlar
bitsin demiştim ya hani;
aslında hiç istemedim bitmesini.
ve istemedim gelip beni bulmasını
onlar temiz kalmalıydı gözlerimizde
masumca ve fakirhane

geride kalanlara üzölmüyorum belki
ve geride kalacak olanlara
olağanmış gibi geliyor her şey gözöme
nasılsa dönecek dünya biz istemesek bile
o zaman yaşanmışlıklara hüzün katılmalı biraz
ama pişmanlık olmamalı. asla...

Esmâ Şafak

Bırak Beni

sokakta yürürken bile
baktığım her yüzde sen
ne olur bırak beni
gelme bu kadar üzerime
dayanamıyorum inan
sen varken sensizliğe...

Esmâ Şafak

Bilmeni İsterim

ucu kırık bir kalemle
yırtık sayfalara yazdım ismini
gözyaşlarım anlattı
sana olan sevgimi
hasretimi yükledim
sevda yüklü trenlere
tutsak ettim sözcükleri
senin güzelliğine
ellerine bıraktım
bir parça beyaz kağıt
içinde yüreğim saklıydı
ve uğruna dökülen gözyaşlarım
umursamadın; attın yerlere
ve ezip geçtin
senin için çarpan bu kalbi
bir çırpıda yıkıp geçtin
işte o an söz verdim kendime
bir daha adını anmayacağım diye
sevda ateşinle kavrulsam bile
bir adım geriye dönmeyeceğim diye

ey taş kalpli zalim sevdiğim,
şimdi nerede, kimlerlesin
bilmem buldun mu benim gibi seveni
ama sen şunu bil ki;
bir daha seni asla sevmeyeceğim.

Esmâ Şafak

Biri Var

fısıltılarını duyar oldum
kafamın içinde bir şeyler var
asla beni rahat bırakmayacaklar

gözlerimde bir demlik hüznün var
korkular giydirmişim hayallerime
düşüncemde kalan biri var

durgunum son birkaç gündür
tüm olasılıksızlıklara rağmen
aklıma hükmeden biri var

biri var bilemediğim
hiç ama hiç göremediğim
benden uzakta ama bende kalan biri var.

Esma Şafak

Bu Gece Seni Andım

kandillerini yaktım gökyüzünün
semadaki sessizlik benim sukutumdur
ve uzaklarda beliren hayal
yüreğimde oluşan mutluluktur

gecenin sessizliğı ve rüzgarın sertliğı
sarı yaprakların can çekişmesi
titrek bir nefes gibi kulaklarımda çınlayan ses
uzaklarda karanlıklara gömülü hayalin

bu gece çıkıp gelsen ta uzaklardan
yıllar öncesini yaşatsan yeniden
aynı sözleri tekrar söyleyen
ama bu defa bırakıpta gitmesen

af dilesen kırık testiden
bir kadeh daha doldursan yeniden
beraberliğı yudumlasak beraberce,
hasretleri kaldırsak yüreklerden.

Esmâ Şafak

Bugün

Ellerim soğuk,gönlüm üşüyor
Dünya yaşanmaya değer görünmüyor
Mutluluk elbet bir gün beni de bulur
Ben bu gün yine sana ağlayayım.

Esmâ Şafak

Bugün Seni Unuttum

bugün seni unuttum
gözlerim yaşlı değil bugün
aydınlık artık sabahlarım
korkulardan arınmış duygularım

bugün seni unuttum
beklenti yok artık yüreğimde
katı bir burukluk var sadece
yasını tutmaktayım

unuttum bugün seni
işte tam bugün bıraktım herşeyi
savurdum aşkın küllerini
avuçlarımdan akıttım boşluga

unuttum bugün seni
üzüldüm sonra biraz
bir damla yaş dökmeden
yüzünü bile hatırlamadığımın
farkına vardım birden

bugün seni unuttum
güldüm kendi halime
ismine mi vurulmuştum sadece
tanır mıydım şimdi karşımda görsem

unuttum bugün seni
belki artık nefes bile almıyordun
aynı dünyada benimle
belki de sen hiç olmamıştın

düşündüm de biraz derince
farkına vardım yokluğunun
sonra karar verdim sessizce
bugün unuttum seni.

Esmâ Şafak

Bugün Senin Doğum Günün

Bugün senin doğum günün.
Güller hüsranda
Yaralı tüm gelincikler,
Geç kaldılar sana.

Ya da sen geç geldin bu dünyaya,
Vakit tutmadı birbirini
Sarardı tüm yapraklar,

Yeşiller ayağını çekmişken doğadan;
Bir başka yeşildi beliren,
Senin gözlerin; bir başka yeşil

Gülümsetti ananın yüreğini
Yeşil; bahardı, sıcaktı, yakardı,
Masumdu, ferahtı; huzurdu yeşil.

Bakardın sen yeşil yeşil,
Anlamazdın belki
Savrulurdun, tutunamazdın
Sevgi tuttu ellerinden
Büyüttü seni.

Sevdin sende birilerini
Belki çekik gözlü dilberi
Ya da ince belli esmeri
Şevgi tuttu ellerinden
Öğretti sevmeyi.

Bugün senin doğum günün
Güller hüsranda
Yaralı tüm gelincikler
Geç kaldılar sana...

Esmâ Şafak

Canımı Yaktın

sana yalan söylemedim
çok sevdim ama;
gitme,kal diyemedim

içime attım seni
ta derinlerdeki kuytu köşelere
bazen boğazımda düğümlendin
nefes alamadım,
bazen kalbimde sıkıştın
canımı yaktın.

belli ki kurtulmak istedin benden
ama seni kimselere vermedim.

kıyamadım sana
tek taraflı sevdamıza

inan bende istemezdim
böyle olsun kara sevda
tek bedende can bulsun
alın yazım sandım
körü körüne bağlandım
hiç tanımadan
bir çift söz konuşmadan

kokladım seni gülüm diye
dikenine aldırmadan
koparmak istedim dalından
solarsın diye dokunamadım.

kıyamadım sana
tek taraflı sevdamıza

hava ibi içime çektim
su diye seni içtim
misk-i amber yerine kokladım
canımı yaktın

gözlerimden akan yaştın
ırmak oldun taştın
canımı yaktın

neye yarar bu kara sevda
ellerin başka elde
gözlerin başka gönülde
ve ben bunu bile bile
hava gibi içime çektim
su diye seni içtim
canımı yaktın

hani göz görmeyince
gönül avunurdu

zaman, her şeyi unuttururdu
peki sen neden bendesin hala

bende ilk degilsin son da değilsin
ama bu kalpte baki kalan sensin
artık ben istesem bile
sen çıkmazsın içimden
tek bedende can bulmuş ruhlarımız
tek taraflı sevdamız

damarlarımda dolaşıyor
kalbimde atıyorsun
ne çektiğimi bilmiyorsun
suçlu sensin; günahkar sen
beni sana mecbur eden
sonra seslenmeden giden
tek bir söz söylemeden
canımı yaktın.

Esmâ Şafak

Cennet Gözlüm

yüreğime dokunan neydi biliyor musun?
tek kelimelik bir cümle
'hatırlamıyorum'deyişin
suskun kalışın günlerce
mahrum edişin beni gözlerinden

avunurum da söylemem
belki oyundur derim ama
yine de korkun basar yüreğime
can çekişir tüm sevdalar
çöker yalnızlık üzerime

öğretilenler doğru değil
cennet gözlüme gülmek yakışır
çıkarsızca sevdim ve karşılıksız
bekledim kimi zaman
arta kalan duygularım için

tek teselli yüreğime
sana olan hasretim
bana yabancı kalan
kaçmak için çırpınan
bir başkasının olan
cennet gözlerin...

Esmâ Şafak

Cesaretim Yok

bilir misin cancazım
her yanım senle dolu
sensiz asla bitmeyecek
bu ömrün çileli yolu
sensiz asla sönmeyecek
yüreklerdeki son yangın

gecemde, gündüzümde
söylenmemiş sözümde
her an ama her yerde
sen varsın düşlerimde

bilir misin cancazım
bir sen uğruna
her şeyi geride bıraktığım
anlatma bana kaybolanları
ve sakın üzüldüğünü söyleme
inanamam sözlerine

sevda ataşın gönlümde
kor gibi yansa da
yaksa da bu bedenimi ve benliğimi
başlayamam yeniden bu sevdaya
yıprandım gülüm
bırak anılar temiz kalsın gözlerimizde
ardına bakmadan çek git
gerisini sakın düşünme.

Esmâ Şafak

Deli Sevda

Bir poyraz gibi estinde
Başımı döndürdün ey deli sevda
Dalımı kırdın belimi büktün
Susuz bırakıp ölüme terkettin

Savrulan yapraklarım savruldu nefesinde
Bir poyraz gibi estin yüreğimde
Gözlerimi körelttin göremez oldum
Baharımı çaldın ey deli sevda

Esmâ Şafak

Dur Yolcu

gecenin aydınlığında
baygın bir koku
mahallenin tam ortasında

şimdi dur yolcu
herkes uykuda
sabahı bekle
gitmek için istediğin yere

günün ilk ışıklarıyla birlikte
balkonundan sarmaşıklar sarkan
evin önünden geçerek ilerle
bir hayli mesafe katettiğinde
varacaksındır elbet istediğin yere
sakın acele etme

yaşlı kayın ağacının
yanından akan derenin
sağ yamacında, işte tam orada
seni bekler
ela gözlü o dilber

aradığın ondadır
sakın almadan geri gelme
ya da sendeki emanetini
o 'na vermeden dönme

bilirsin sen yolcu
tüm zaman ve mekanın
anlamsızlaştığı tek yerin
o'nun yanı olduğunu
sakın acele etme...

Esmâ Şafak

Düşünmedin

Bir ince su gibi aktın yüreğime
Nakış nakış işledin şu deli gönlüme
İzinsiz,hesapsız yuva yaptın kendine
Düşünmedin bu garibin hali nicedir.

Gözlerini gözlerime kilitledin
Bir tatlı söz ile bin günah işledin
Bilmeden,düşünmeden sana mecbur eyledin
Düşünmedin bu garibin hali nicedir.

Esmâ Şafak

Farkındasın

düşündüm
sonra biraz üzüldüm
sözüksün sen benim kendime
özüksün; bir diğer yarım
eksik kalan parçamsın sen
ta şuramda
sol yanımda yaramsın sen

yazamadım mektupları
sayamadım geçen yılları
bakamadım sen olmayanlara
olmazsa olmazımsın
ve sen
bunun çok iyi farkındasın.

Esmâ Şafak

Fatih 'in Emaneti

İstanbul bir kız misali,
henüz taze bir gelin
kimi zaman durgun,
kimi zaman hırçın
zil çalar etekleri.

İstanbul içimde bir ince sızı
kırılgan, ince, zariftir yapısı
yoktur, değerinin bir ölçütü
paylaşılamayan bir mirastır
fatih'in emaneti.

İstanbul gönlümün başkenti
sevdaları yutan şehir
her iki yakasında bir hicran var
kavuşamayan kol düğmeleri misali
yolcuları var her daim.

İstanbulun saçları karışmış
kaşlarını çatmış İstanbul
mevsimin ayazında kalmış
kirpikleri üşümüş İstanbulun
bağrında bir ağrı var söküp atamadığı

bazen ağlar İstanbul hüngür hüngür
sel olur akar gözyaşları
bazen gününü gün eder dolu dizgin
hem bazen bir çocuk kadar neşeli ve masum
hem bazen bir çocuk kadar inatçı ve hırçın

İstanbul yataklık eder
hem velilere ve zatlara
hem de kan emici bir düşman olan
mafya ve bataklıklara
binbir çeşit alem var İstanbulda

hey gidi İstanbul hey
bağrında yatan vatan evladı,
ki çoğu Osmanlının ecdadı
sen ki gönüllerin baştacısı
alamaz kimse seni, vermeyiz ele.

Esmâ Şafak

Gel...

tadı tuzu kalmadı ayrılığımızın,, gel yine beraber olalım
akıllanmaz oldu bu yürek,, sensizliğı ölüm sandı

eski zamanlardan kalma pırıltılar ver yüreğime avunsun diye
bu kış gününde baharı hediye ettim senin garip gönlüne

Esmâ Şafak

Gidiyorsun

gidiyorsun
ardına bakmadan
gidiyorsun

elveda demeden
nedenini söylemeden
her şeyi bırakıpta
gidiyorsun

söyle bu kadar kolay mıydı?
yaşadıklarımız hata mıydı?
sevda yeminlerin yalan mıydı?
nedenini söylemeden
gidiyorsun

acıları yüreğime gömdüm
kor ateşte yanıp söndüm
çaresiz deliye döndüm
nedenini söylemeden
gidiyorsun

dilerim gittiğin yerde mutlu olursun
kara toprak altında huzur bulursun
eş, dost edinipte kardeş olursun
elveda demeden
gidiyorsun
nedenini söylemeden
gidiyorsun

Esmâ Şafak

Gönüllü Aldanışlar

Kımıl kımıl içim titrek
Bir gülüş, bir bakış
Değdi özüme;
Kıpır kıpır olma yolunda,
Özümün izharı,
Döküldü sözüme.
Aldanış bu,
Rüyalarda var edilene.
Olmasın sükut-u hayal
Diye neticede
Kapatırım gözlerimi,
Tıkarım kulaklarımı,
Yaşarım tebessümümü
Gerçeğe dönemediğim
Her bir son dem'de.

Gönüllü aldanışlar,
Getirmeli mi adanışları ?
Kime yıkmalı sebepleri,
Kimleri suçlamalı !

Esmâ Şafak

Göreceksin

yolum karanlığa çıkıyor
kömür kokan sokaklarda sen varsın.
haberim yok varlığımdan
sana hasret duygulardan,
sen de yoksun
bilmediklerindende yoksunsun.

kaldırımlarda yağmur kokusu
tas merdivenlerde ayak izlerin
hıc geçmediğin yollarda
düşürmüşsün hayallerini

korkularımın düğümlendiği
çözümün sende olduğu yer burası
az ilerdeki köşeden dönünce;
işte o tam karşıdaki
sokak lambasının loş ışığında
göreceksin sana ait olan düşlerimi
ben orada bıraktım hayallerimi
sensiz göremeyen gözlerimi

Esmâ Şafak

Gözlerin Gözlerimde

Gözlerin gözlerimde
Senden çok uzaklardayım
Kimsesiz diyarlarda
Bilinmezlikler içindeyim

Bir boşluk var yüreğimde
Doldurulmaz bir boşluk
Gönlümde titreşen
Sana hasret duygular

Boz bulanık her yer
Uçurumun kenarındayım
Çırlıçıplak gerçeklikler içinde
Şanki bir rüyadayım

Gözlerin gözlerimde
Tut elimden çek kurtar beni
Sensizlik zindanından
Ya da ecelim ol öldür beni
Gözlerin gözlerimde

Esmâ Şafak

Hak Divan'ı

ben değilim sende olan
bir başkası var gözlerinde
öyle bir direnç var ki bende
bu yüreğim sende hala

durdur be kervanı,aşk vezirganı
bir yudum su serp hele şu gönlüme
ben yanarım bu dert ile döne döne
söyle bana " gerçek aşk " hangi mecliste?

Esmâ Şafak

Hayat

Bırak artık yüklerini.
Sırtlanman hataydı
Bu gülüşleri.
İnan canım, inan bana;
Diz çöksen bile tüm varlığınla.
Durduramazsın sen
Bu kararlı gidişleri.
Yok sayarlar,
Yok sayamadıkların.
Canını yakarlar,
Canına yandıkların.
Hayat deriz işte
Biz bu cendereye.
Oynamaya benzer
Canbazın ipinde.
Hem de her zaman
Tek ayak üzerinde.

Esmâ Şafak

Her Yer Canlı Ceset

Her yer canlı ceset
Leş gibi kokuyor her yer
Dünyada, ülkemde, şehrimde
Sokağımda, evimde, hatta ve hatta
Aynaya baktığımda tam karşımda
Her yer canlı ceset...

Esmâ Şafak

Hile Olmaz Gönül İşinde

resmini yanıma almamıştım
aklıma gelme bu gün diye,
ama şimdi anladım
zaten sen hep ordasın

zeytin gözlü,esmer yarım
gül yüzüne hayran kaldım
ben bu gönlü sana sattım
anla, bir tek sana yandım

hayatın anlamı sen de
bende çözülemeyen bir bilmece
inliyorum gündüz gece
seni son bir kez göreyim diye

gülme ne olur bu halime
hile olmaz gönül işinde
bu feleğin çemberinde
döner dururuz beraberce

kırdım seni defalarca
gururuma yenik düştüm
elimi yüzüme götürdüğümde
pişmanlığımı yalnız kaldım.

Esmâ Şafak

İnan Bana

sen öğretmiştin bana yeniden sevmeyi
umudun ardına sığınıpda seni özlemeyi
neden bilinmez sonra bırakıp gitmeyi
inan istemezdim seni terk etmeyi

söylemiştim sana, bu son elveda
gidilmezdi böyle bir anda sorumsuzca
yitirdim benliğimi sen bende olmayınca
yalandı her şey anla; bu sefer inan bana...

Esmâ Şafak

İtirazın Kime

Patlamaya hazır bir volkan gibi
Dumanı ttmeyen kor alev gibi
Yıllar geçtikçe daha beter yaktın beni
İçin için eridim de kimselere diyemedim
Gözlerin bende kaldı kimselere vermedim

Sen bende bittin oğlum bende bittin
Hem de hiç başlamadan

Bilmem hangi yaban elde
Ellerin başka elde
Duymasamda sesini
Hissetmesemde nefesini
Sen hep bendesin bende

İtiraz etsen neye yarar
Neyi değiştirebilirsin ki
Ben bile söz geiremedim kalbime

Sen bende değildin ama
Sen bende bittin oğlum
Hem de hiç başlamadan
İtirazın kime? ? ?

Esmasafak

Kalbim Hala Senin Sanki

sen ektin gönlüme ızdırap tohumlarını
sen estirdin yüreklerde ayrılık rüzgarını
sen bıraktın beni zalimlerin zulmüne
umursamadın sonradan; çekip gittin sessizce

cami avlusunda kendi kaderine bırakılmışçasına
çaresizdim ve kimsesiz
ağlıyordum.
gözlerimdeki yaşlar bir şehri ıslatmaya yeterdi
ama yüreğimdeki yangını dindiremedi.

öyle derinden sevdim ki seni;
ardına bakmadan bırakıp gitsen de beni
kalbim hala senin sanki...

Esmâ Şafak

Kara Gözlüm

Neden gittin kara gözlüm?
Sen gidince bu yürek
Başka baharlara filizlendi.
En çorak topraklarda
Açılmamış güller koynunda
Tendeki en ufak bir dokunuşta
Bahar gözlü zalime kenetlendi.

İhanetim hesapsız oldu
Sadık kalamadım kara gözlüm
Sensizlik emanetine sahip çıkamadım..
O yer senin sanırdım
Sadece ve sadece senin.
Nerden bilebilirdim
Bir kaç kaçamak bakışın
Ölümsüz sandığım sevdamin üzerinde
Egemenlik kurma mücadelesini.

Bilemedim kara gözlüm
Alištıđım yokluđuna bađlandım bir süre
Upuzunca bir zaman diliminde.
Sonra o kalıpları yıkmaya çalışan
Sert bir rüzgar esti
Yalnızlığımda sığındığım limanlara..
Sürükledi beni
Duyguların en mahzen dünyasına..
Orada yakaladı ellerimi
Alnımdan öperek sahiplendi.

Ne ümit etmektir ne de bir beklenti
Belirsizliktir en tehlikelisi
Sen gidince kara gözlüm
Kara gözlerimde karardı dünya..
Basmakalıp kalıplardır kurgularımda
Kalıbına sığmayan bambaşka birisi
Bazen gizemli bir ormanın en kuytu köşesi
Kimi zaman da baharın en taze yeşertisi
Bu yalan dünyanın en çılgın hikayesi..

Şimdi bunları sana yazmamın sebebi
Yüreğimden yüreğinin en saklı köşesine
Seslenmek geldi içimden sessizce..
Senden dileğim inan yüzsüzce
Affetmendir beni kara gözlüm
Senden izinsiz sana bağlandığıım
Ve yıllar sonra yine sana sormadan
Bu yüreği bir başka birisine sattığıım için
Affet beni kara gözlüm, affet...

Esmā Şafak

Koca Çınar

ölüm giydirmiştim dallarına çınarın
son nefesini duymak isterdim
eğer kaçmasaydım korkudan uzaklara

onun korkusu ise ölüm değildi
sadece son defa sevdiğini görememektir
ben ise pişman bile değildim belki

vicdanımı satmıştımdöncesinden gizli güçlere
ki artık hissetmiyordum bile acıma hissini

ölüm giydirmiştim dallarına çınarın
sararan yaprakları baş edemezken hırçın rüzgarla
ben ise aldırıyordum bile kaybolanlara

saklamıştım ya hani çocukluğumu karanlıklara
korkuyordum ve susuyordum sadece
ölüm giydirmiştim ya dallarına çınarın...

Esmâ Şafak

Korkarım Gecelerden

Gün çekildi pencereden
Gece hasret ışığa
Ses gelmez bahçelerden
Düşmüşüm bir tuzağa

Aynalar yalan söyler
Görülmemiş bir cefa
Korkarım gecelerden
Vurulmuşum bir defa

Kan akar çeşmelerden
Toprak suya hasret
Bel bağladığım tepelerden
Sessiz bir cinayet

Esmâ Şafak

Lisan-ı Dil Eksik Kalır Yusuf'u Anlatırken

Yakup'un sabrı olsa ya bende
Yusuf'un güzelliği,destanı dillerde
bir Yusuf ki aşk pazarında
bir Yusuf ki Mısır tahtında

Yusuf'um Yusufum der Yakup'un dili
Yusuf'u zikreder Züleyha'nın kalbi
Yusuf soylu sevdayı yaz yüreğim
güzeller güzeli Yusuf'u yaz bu kalbe.

Esma Şafak

Masanın Üzeri

adam ağır adımlarla yaklaştı
emektar masasının yanına
sağ eliyle iskemlesini çekti
bir anlık dalgınlıktan sonra çöktü üzerine
gıcırdama sesiyle bir an irkildi

cebindeki sigara tabletini koydu önce
sonra pencereden sızan gün ışığını
sukutu koydu, bir yudum huzurla beraber
yaşama sevincini koydu her şeye rağmen
zoraki bir de gülümseme yanibaşına

masa ağırlaşmıştı biraz ama şikayetçi değildi halinden
yorgundu muhakkak, hizmeti daim olmuştu yıllardır
bir bardakta su vardı üzerinde
pek anlaşamazlardı su ile amma
eskiye dayanan bir dostlukları vardı yinede

sonra açık olan pencereden
bir rüzgar sokuldu içeriye
durgun durgun eserek alıştırdı kendine
hırçınlığını sonralara sakladı
fırsatını buluncada bir bardak suyu devirdi

sigara tebleti ıslandı önce
tütün koktu odanın siyahı
su usulca aktı düz bir çizgi boyunca
cıkmsı cıvının oyugundan yere dokuldu
gölet oluşturdu şap şap şap... diye

ilkin sessizlik bozuldu böylece
huzur bir an tedirgin oldu
kalktı gitti masanın üzerinden; uzaklaştı
zaman ilerledikçe güneş ışığında terketti odayı
adam da her şey kayıp gitmeden son bir hamle ile
gülümsemesini; yaşama sevincini aldı ve gitti.
MASAnın üzeri bomboş kaldı.

Esmâ Şafak

Mevsim Kış, Aylardan Ağustos

Karınca derisinden çantam vardı,
Kaplumbağalar kendi türüne has
Yaratılış ikramiyesi kırk ayaklarıyla,
Dört nala koşarken dolu dizgin,
Ezdiler su rengindeki çantamı,
Kırıldı,
Üzüldüm.
Çorak toprak altından kazıyıp çıkardığım
Gülleri olan dikenleri sevdim.
Biraz olsun gülümseyebilmek için ;

Mevsim kıştı, Aylardan Ağustos.

Esmâ Şafak

Nerelerdesin ?

tarifsiz yarama ferman okundu
çare sende dediler, nerelerdesin?
sen gelmeyince yaram kanadı
kabuk bağlamaz bu, öldürür dediler
ölümüm elinden olsun
hiç şikayetim olmaz
bu can seni görmeden bir gün duramaz
cananım yokluğuna can dayanmaz, nerelerdesin?

Esmâ Şafak

Ölüm

Ne kadar uzaksın bana
Elimi uzatsam
Tutabilir miyim seni
Kavuşabilir miyim sana
Hissedebilir miyim nefesini
Ve gülebilir miyim
Verirken son nefesimi.

Esmâ Şafak

Ölüm Çare midir Sanırsın? ? ?

ölüm çare midir sanırsın
kurtuluşa erdim derken
karanlık kuyuda kalırsın
sevda treni çoktan geçti
bu son vapurdur limanda bekleyen
tek biletlik yeri kalmış
son sefere çıkmak için
bir saatlik vakti

ölüm çare midir sanırsın
gidenler dönmemiştir geriye
kendi sonunu getirenlere
ölüm çare midir sanırsın? ? ?

Esmâ Şafak

Ömür Boyu Hoşçakal

ne yaptım ben yine
hep zararım kendime
neden deşiyorum sanki
geçmişin küllerini

senin gözlerin canım
yıllar öncesinden de kördü
ben hep konuştum
hiç duymadın ki çığlıklarımı
sana inleyen nağmelerimi
şimdi yine yazıyorum
gecenin bilmem kaçı
içimde derin sancı
son sigaram elimde
parmaklarımı yakıyorum
o halde kalem tutan ellerimle
senin için yazıyorum
yazıyorum sayfalar dolusu
paylaştıkça beyaz kağıtlarla
sana olan sevdami
azalır belki diye
ama inan nafile
inan hepsi hikaye
biliyorum bu yara
hiçbir zaman kapanmayacak
ömür tükenecek bir gün ama
alzheimer olsam dahi
ismin unutulmayacak.

soluksuz kaldım ellerinde
yalan yanlış yerlerde
beni yalnızlığımda yalnız bırakmayan
yoklugun hep benimle
istemek ya da istememek değil
sadece özlem var içimde
bir o kadar da sensizlik

sen şimdi yabancı ellerde
açan gonca bir gulsun
ben ise bilinmezlikler içinde
çözölemeyen bir bilmece

elveda diyemem sana
çünkü sen benim çocuklugumsun
yıllar öncesindeki soluklarımsın
nefesimsin, baharımsın, yasantımsın
sadece hoşçakal
demek istiyorum derinden
elveda değil ama
ömür boyu hoşçakal.
çünkü umutsuzum
mutsuzlugumun yanında

soluksuzum her nefes alışımında
ruhsuzum,bakışlarını yanıma almadığım
her yeni maceramda
hoscakal cocuklugum.
elveda değil ama
ömür boyu hoşçakal.

bakma ne olur öyle yüzüme
inan bu sefer her bir sözüme
sana yalan diyemem
ama gerçeği de söyleyemem.
suslunlugumda anla beni
bakışlarımda anlattım
ben sana her bir şeyi
yıllar öncesinde saklı kalanları
yasanılmadan kaybolanları

yakınımda değil belki ama
sen hep yanımda olacaksın
sen benim değer dünyamdasın
ve ben yaslandığımda
hasta yatagımda
belki son nefes alışımında
yine seni anacağım
sen benim cocuklugumsun

yemin ederim yalan değildi
değer dünyamın en değerli incisi
yanlış ta değildi bence
cocuklugumun ta kendisi
en samimi duygularım
katıksız,cıkarırsız,hesapsız
ve ne yazık ki
umutsuz ve karşılıksız
en halis satırlarım
sana olan duygularım.

elveda değil ama
ömür boyu hoşçakal
çocuklugumun ta kendisi
mutsuz yüregimin efendisi
ömür boyu hoscakal...

Esmâ Şafak

Sakladım

baktım uzaklara seni bulamadım
sevdim ama ismini koyamadım
gün düşerken ellerimden
ufaldı tüm parçalarım
mahzenlere sakladım aydınlıkları
karanlıklar sundun sen ellerime
çıkışı yoktu yollarımın
dönüşünde olmadığı gibi
uçurumun kenarlarında
mevsimin ayazlarında
sımsıcak bakışlarında
ısıttım yüreğimi
sır perdesi kaplamışken
dört bir yanımızı

Esmâ Şafak

Sana Yalan Söylemedim

Yar ben senden neler çektim
Sevdayı gönlüme ekdim
Gül bahçesi hazan oldu
Bir gün olsun hiç gülmedim
Sana yalan söylemedim...

Sus demedim, dur demedim
Sen bende bana hükmettin
Gözlerimde yaşlar ile
Yüreğimde kor bir alev
Sana yalan söylemedim

Belki gelirsin bir gün diye
Ardından yollarını gözledim
Sensiz baharlarda sana ıslanmak için
Yağmuru bekledim,
Sana yalan söylemedim.

Esmâ Şafak

Sanma Ki!

gönlüm sende hala,gözüm yollarda
sen gideli salkım saçak
bende kalan her bir parça
sanma ki bu yürek seni bir gün unuttu

hesabı olmayan gurbet sancısına
merhem yok,çare yok,ilaç yok
sadık kaldım ölümcül hastalığım
sanma ki bu yürek seni bir gün unuttu

yeter gayri,gel şu garip gönlüme
canlandır içimdeki kıvılcımları
aylar üst üste bindi yıl oldu
sanma ki bu yürek seni bir gün unuttu

saatler çıldırdı,takvim kudurdu
dostlar akranlar beni kınar oldu
saçımdaki karalar beyaza vurdu
sanma ki bu yürek seni bir gün unuttu...

Esmâ Şafak

Sen Yine Yoktun

Bu günümde yine yalnızları oynadım
Etrafım kalabalıktı ama sen yoktun
Kimsesizdim

Ben yine seni düşündüm
Geçtiğin o yollara,
Oturduğun sıralara baktım
Gülüşün geldi aklıma
Asi bakışların
Gözlerin yine gözlerime değdi
Yüreğim nefessiz kaldı
Geçmişe dair anımsadığım
Tüm anılarımda seni aradım
Senden öncesini yok sayarak
Bir sağıma döndüm, bir soluma
Yokladım her bir köşeyi
Sen yine yoktun.

Esmâ Şafak

Senin Sevdan

Ne bir haer, ne de bir silah
Yüregime saplanan senin sevdan
Ne tek bir söz, ne atılan tokat
Beni güçsüz bırakan senin sevdan

O kara gözlerin bana zindan oldu
Bir tatlı bakışın hapsetti beni
Kolum kanadım kırıldı,tükendim bittim
Acılar içinde yok ettin beni

Bilmiyorum hangi renk seni mutlu eder
Beyazdır benim kanım
Bilmem sen de hiç sevdin mi,sevipte kaybettin mi
Yıllardır içinde taşıdığın bir çift sözü
O'na karşı söyledin mi

Boşver neyse,boşver gitsin
Sen kimseyi yürekten sevemezsin
Ben de bundan sonra sevmeyeceksem
Unutma ki sebebi sensin.

Esmâ Şafak

Sensizlik ve Ben

ben alışmışken sende sensizliği yaşamaya
sen çıkarınca şimdi SEN'i aradan
ben kaldım SENSİZLİKle çırılçıplak, başbaşa
kurudu; bir yudum can suyuyla
yeniden yapraklanan, filizlenen dallarım
kırıldı; ruhu kılıfından sıyrılmış gibi kanatlarım
yoruldum, baş edememekten bu sevdıyla
savruldum, senden sonra bir diyardan bir diyara;
tutunamadım ama öylesine yaşadım
Unuttu beni, Unutamadığım rengin sahibi
yeşilim derdim ya hani ben sana
baharm derdim, taze fidanım
gün olur ellerinde soluksuz kalışlarım
yağmalanmış gönül kıyısının rıhtımındayım
bir sefer daha yapılırmı ki yeniden,
bilinmeyen bir garip yolculuğa ...
Sensizlik ve Ben şimdi sarmaş dolaş
Ben ve Sensizlik yarının sabahında ...

Esmâ Şafak

Sevda Treni

Bir sevda masalı
Hayatın ufuklarında
Acı veren bir gerçek
Gece karanlığında

Işık saçan güneş
Ve içimde bir coşku
Gelecek perişan
Ben ise bin pişman

İçimde yanan bir ateş
Küllenmeyen bir alev
Tükenmeyen bir sevda
Ve son pişmanlık...

Esmâ Şafak

Sığıntı.

Çok zoruma gitti.
Yine bir gün yaşananlar.
Açıklama yapmak gelmedi.
Bu sefer içimden.
Yorulduğum anlatmaya çalışmaktan.
Anlaşılmayı ummaktan.
Ceketimi alıp çıkmak istedim.
Kaçacaktım kendimden.
Kendime varmak için.
Hüzünlü bir bakış attım aynaya.
Yansımam tavır yaptı bana.
Kapı orada der gibiydi.
Tek suçlu ben oldum şimdi.
Sanki o sebep olmadı bunlara.
Bu sefer kararlıydım.
Koşar adım kaçacaktım.
İncindim, odaları dolaştım.
Cesaretimi aradım, bulamadım.
Korkak, ortada yoktu yine.
Dolandım tüm odaları
Ceketim yoktu, çıkamadım.
Gözlerimi kapattım.
Yine kaçarken kendimden.
Kendime saklandım.

Esmâ Şafak

Simsiyah

simsiyah bakışlarının ardında
hangi düşünceler yatardı
kapalı kapılar ardında
ne umutlarım vardı

benim hayallerim vardı
hayallerimde sen vardın
seni görmediğim günleri
yaşanmamış sayardım

şimdi sen söyle cananım
ben hangi renge bürüneyim?
kimlere el açıp da
nerelere gideyim?
senin olmadığın mekanlarda,
hangi duyguları bezeneyim..? .

Esmâ Şafak

Son Nefes

gitmek istiyorum
uzak diyarlarda
göçmen kuşlar misali süzölmeyi
ve yorulduğum bir anda
kimselere yem olmadan
kara toprağa düşmeyi
çaresizlik içinde
kimsesiz kaldığımda
biri olsun istiyorum
hasta yatağımın baş ucunda
ürkütmeden gelsin yanıma
tatlı bir tebessüm ile alsın cananımı
ve teslim etsin yüce MEVLAYA...

Esmâ Şafak

Söyle Bebeğim

Yıllar sonra görürsem seni
Yüreğim tekrar yanar mı böyle?
Gözlerin gözlerimde kaybolduğunda
Sevdan beni sarar mı söyle?

Bakışlarınla yüreğimin buzlarını
Eritebilir misin?
Sensiz hayallerime
Seni katabilir misin?
Söyle bebeğim
Beni tekrardan sever misin?

Esmâ Şafak

Sustum

kırılma,küsme bana
gözyaşlarını gördüm ben senin
gözlerinden bana yansıyan ışığı
tüm yıllarımı aydınlatsın diye çektim içime
çalmadım; izinsiz emanet aldım sadece
ihamet ettim ben sana
evet,biliyorum ki suçluyum

gözyaşlarını sen akıttın
ama ben ağladım
cesaret edipte yanına varamadım
tüm korkaklar gibi bende
sustum,sustum ve gittim
biliyorum ki suçluyum
karşına dikildim ama konuşamadım
sustum,sustum ve gittim...

Esmâ Şafak

Şehidim

şehidim
toprağın bol olsun
mekanın cennet olsun
peygamber sofrasında
yerin olsun şehidim

bu can cananı özler
bu can seni arzular
gül kokusu donatsın çehreni
al kanlar yıkasın gövdeni
ahirette unutma beni
şefaatine nail eyle şehidim.

Esmâ Şafak

Œir

Bir Œeyler yazmam lazım
Œir tadında olsun biraz
Œen koksun satırlarım
Œana olan duygularım
İçinde olmalı en az.

Esmâ Œafak

Utaniyorum

Neden durup dururken aklıma geliyorsun
Hiç hesapta yokken beni sana bağıyorsun
Kaç yıl sonra yeniden çarpar oldu bu gönül
Suskun dudaklarımdan dökülemeyen sözcükler
Titrek yüreğimde can buldu yeniden
İnci tanesi gibi süzüldü mısralara
Ay parçasının güzelliği yokluğunla birleşince
Güneşten parlak oldu
Daha beter yaktı beni

Neden hep bu katran karası gecelerde
Yokluyorsun, sensiz kalan yüreğimi
İnan senden başkası yok zaten
Tıpkı seninde olmadığın gibi

Sen benim hayat pınarımsın
Senden alıyorum sensizliğe dayanmanın gücünü
Yine senle aldatıyorum
Sana aşık bu yangın yerini
Yaktıkça yaktın beni

Neden bir görünüp bir kayboluyorsun
Çimen yeşili gözlerini bile seçemiyorum artık
Bir çocuk kadar masum bakışlarında
Kimlerin izi var şimdi?
Bir kez olsun dokunamadığım kollarında
Kimler hüküm sürmekte

Çok utaniyorum inan
Yıllar sonra tekrar sevmeye
Bu yaralı kalbi bir başkasına vermeye
Benden habersiz bir zalime

Her gecenin ardından sabah oluyor ama
O sabahların ardından
Yine beni yokluğuna bağlayan
Katran karası geceler

Aynı masalı dinlemekten yoruldum artık
Aynı yalan oyunu oynamaktan
Bu yalan dünyanın tek gerçeği değilsin ama
Bugünümü dolduran o yeşil gözlerin
Bende kalsın istemiyorum
Utaniyorum...

Esmâ Şafak

Yandım

Yandım, kor gibi alev aldım yandım
Yokluğunla başbaşa kaldım
Bir bahar seni sordum yapraklara
Yoksun diye cevap aldım yandım.

Geride kalanlara yalan söylemedim
Karanfil kokusunda, geceleri seni andım
Sevda'nın rengini sensiz göremedim
Yoksun diye cevap aldım yandım.

Esmâ Şafak

Yarim

Karalar bağlama yarim
Ne olursun ağlama yarim
Gözlerini kaçıрма benden
Ben sana aşığım yarim

Sonbaharda solgun yüzün
Yüzünde hep bir hüzün
Ellerini ayırma ellerimden
Ben sana aşığım yarim.

Esmâ Şafak

Yasak Sevdam

Bir yasak sevdayı yaşadım gönul bahcemde
Unutmak istesemde sevmişim bir kere
Esir ettin kalbimi alışılmış sözlerine
Sevdam tutuklu kaldı o yeşil gözlerinde

İzinsiz girdin gönul bahceme
İzinsiz derdin güllerimi
Ne diye kaldın şu kalbimi
Beni benden aldın hain sevgili...

Esmâ Şafak

Yaşanmamış Sevdam

Şairane bir masaldır dilimde söylenen
İçilmemiş yarım sigaradır dumanı tüten
Ve yaralanmış bir ceylandır
Usanmadan tükenmeden yolunu gözleyen

Özlemin bir haçerdir yaralı yüreğime
Gecelerce ağlatıp kendine bağlayan
Kavuşmak umuduyla içine hapseden
Ve solmakta olan bir gülü dirilten

Aklımdan geçenler yüreğime yetmez
Kalbim bir volkandır patlamaya hazır
Söylediğim sözler ona hükmetmez
Bir denizdir sanki köpürerek taşan

Ve yaşanmamış bir sevdadır içimde yaşlanan
Umutları yok sayıp hayata küsen
Kalbim neyi beklediğini bilmez avlularda
Gözlerim boş sokaklarda aklım hep onda

Esmâ Şafak

Yeni Şarkılar Zamanı

Sararan ben değilim, günlüğümün sayfaları
Silinmiş kimi yerinden ağlayan kelimeler.
Benim dilimde ise yeni şarkılar,
Çiçekleri açtıran yeni nağmeler.
Nakarat etmemeli acıyı, kederi
Yaşamalı an'ları ve yola devam etmeli
Ömrü biten hevesler atlasın uçurumdan.
Her yaşta yeni umutlar yeşermeli
Artık defterde bembeyaz her sayfam
Silgim yok, olmasın da zaten
Neşterim var; en keskininden
Ve dualarım avuçlar dolusu
Sararan ben değilim, günlüğümün sayfaları.

Esmâ Şafak

Yeter Artık

Yeter artık
Ne olursun çık git hayatımdan
Tüm bu yenilgilere rağmen
Neden bendesin hala
Sevgisiz kalan bu yüreğim
Neden hala sana ağlamakta

Ne olursun al bakışlarını üzerimden
Yalanlar söyle üstüste
Ardına bakmadan çek git
Bir daha asla geri dönme
Ardına bakmadan çek git
Geride kalanlara ümit verme

İnkâr edemiyorum belki ama
Kendime bile itiraf edemiyorum aslında
Seni senden çok sevdiğimi
Canımdan çok değer verdiğimi

Belkide bir adım bekliyorum
Senden ya da hayattan
Beni ileriye götürebilecek bir adım
Belki de susmak istiyorum
Paylaşmak istemiyorum sana olan sevgimi
Azalacağından korkuyorum

İnkâr edemiyorum belki ama
Kendime bile itiraf edemiyorum aslında
Yeter artık
Ne olursun çık git hayatımdan.

Esmâ Şafak

Yine Olmadı

elbisem çivide canlanır birden
gecenin sessiz aydınlığında sen
kucaklamışsın ben sanıp yamalımı
kurşunlamışsın sağ elinle sol yanıma

unutmaktı umudum ufkun kızılığında
can çekişiyorum şu an nefes alışlarımda
direnim bu kez bu gece sensizliğe
bak bunda da olmadı, kaldı başka sefere.

Esmâ Şafak